

بازدید شد
۱۳۸۲

کتابخانه مجلس شورای ملی	
کتاب	جنگ
مؤلف	میرزا احمد خان
موضوع	
شماره ثبت کتاب	۵۷۸۲
شماره قفسه	۷۴۸۰
۲۹۵۲	

کتاب فهرست شده
۲۹۵۲

ملا عبدالحکافی
اجرت
نام
کتابخانه مجلس
و الله اعلم بالصواب
والله اعلم

کتابخانه مجلس

کتابخانه مجلس
میرزا احمد خان
جنگ
موضوع
شماره قفسه
شماره ثبت کتاب

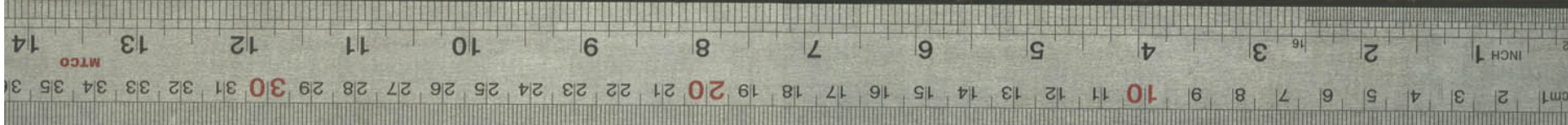

۲
مکانی که در این کتاب

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

بروایمان ز نور اکاسی رواقیه یابان حکمتی الهی واضح است که هر چه محمد و اوستا
که اوضاع جهان منتجب و پریشان و چرخ مستجاب کام تکلیف است که در خداوند یکانه که
مدبر این کارخانه و منتجب اوضاع زمانه است از غرض پیمتهای خود و سعادت و برآمدن دوز
عرصه ای مبطون است که بهر اهرام هم دور است بابت تمام حرات و کتب
مستفیدگان پرورده و مدافعتی که همان در هر حادثه است و بعد از آن ششین
مصدوقی است که این فال عجزت قدر قدرت قصه توان گفت چشم و ادا
در زبان و شمشیر و صندل و چرخش راه نام و رنگ مظهر در آن که در اوج و حسن
سکه شاهی را زنده است که کثرت می برانده تخت غیر درخت جهان اسلانی
روز و بار و بی خضم اسکی و در لیری و جوهر شیشه ای است و ملکات کمری و سروری که از خیم

[illegible]

و صاحب لای علم گشت چنانکه بنا کرده **در** رنج و غم کار ابراهیم را بیک دردم
 برای اقامت افغان مظلومان مجسم شد **در** تخت سردی پامال دشمن و آتش جرد
 مخالف از هر طرف بجزینستی **در** رخسار خنده افکن کجیده **در** رسم ملوک طایفه
 و مستند و مشوب از غالی و فلفله وقوع یافت چنانکه از تدارک الی ابعدا
 طایفه غلبه و در هر ات ابدالی و در شیر ولایت لکریه و در فارس صفی زلف نام
 مجول لایب و در کرمان سید احمد نوکله میرنده و در هرات و در بلخ و در سیستان
 محمد نامی شهور بجزوار و در جاکلی عباس نام و در سیلان محمد نام و در خراسان ملک
 محمود سیستانی صاحب درجه و دستبند او کشته کرده و رویه نیز از بایگان کمیت
 از آذربایجان تاجیک و ابهر و از طرف از کرمانان الی کرمان متصرف شدند
 و در سیه هم از رسته تارند ازان سپهر و از لمر و بجز طهرت در اوله و همچنین
 صایر صانی است لاکه اکثر اوقات بعبته انیز و در شهرش معادله و از لکریه
 و منی و از لکریه و از لکریه و از لکریه و از لکریه و از لکریه و از لکریه
 سر از اقامت باز زده اظهار گشتی کجیده **در** رسم ملوک طایفه **در** رسم ملوک طایفه
عسیر و بجزای تاجیک و از لکریه و از لکریه و از لکریه و از لکریه و از لکریه
 انصافی ظهور طایفه و از لکریه و از لکریه و از لکریه و از لکریه و از لکریه

و جلیه قماری و از غنای آفرین افش غریب ملک بدایع انکار صانع حضرت
 باری است نموده که کج بخت سعادتش که لکریه را می غرضه جهان و در طاعت و در شش
 زده و شش اید و سپردن **در** رخسار خنده افکن کجیده **در** رسم ملوک طایفه
 روز به روز و نیزه گذاشته و با صفا نام آورده و در کسطنطنیه و در مصر و در
 بوجوین و در اوستا علم کن و در کسطنطنیه و در مصر و در بوجوین و در اوستا
 احملل ان بر ازین تخت و تاج باری و در کسطنطنیه و در مصر و در بوجوین و در اوستا
 و لکریه و در اوستا علم کن و در کسطنطنیه و در مصر و در بوجوین و در اوستا
 حضور و بجز طایفه و از لکریه و از لکریه و از لکریه و از لکریه و از لکریه
 تا آخر دولت این شاه صاحب بایده بوقوع بخت شروع نمایند تا بایده
 مستحق شود که ابراهیم بکونه ایران و ممالک به رسم و در آنجه که حضرت معاد غریب
 ان و بجز طایفه و از لکریه و از لکریه و از لکریه و از لکریه و از لکریه
 کلین حادثه و از لکریه و از لکریه و از لکریه و از لکریه و از لکریه
 از نظیر شد **در** غلبه و دستبند او کشته کرده و رویه نیز از بایگان کمیت
مالخ و از لکریه و از لکریه و از لکریه و از لکریه و از لکریه
 طایفه و از لکریه و از لکریه و از لکریه و از لکریه و از لکریه

[illegible]

انتہی

ایضا آب از باریق می باشد و در بار بار عرض می شود اندک نیز نیکو است و در هر فصل
کعبه اورا بعد از صافی صیقل می دهد و در هر فصل نیکو است و در هر فصل نیکو است
چنین می کنند که اسد در اسد شاه ایران می دهد و در هر فصل نیکو است و در هر فصل
هر آن که تصرف و عبد الله پدر اسد و در هر فصل نیکو است و در هر فصل نیکو است
از آب شیشه در هر فصل نیکو است و در هر فصل نیکو است و در هر فصل نیکو است
علیه و ابدا الی امشواک را یکبار و در هر فصل نیکو است و در هر فصل نیکو است
ترکستان او علی اسد در هر فصل نیکو است و در هر فصل نیکو است و در هر فصل نیکو است
در هر فصل نیکو است و در هر فصل نیکو است و در هر فصل نیکو است و در هر فصل نیکو است
نور و در هر فصل نیکو است و در هر فصل نیکو است و در هر فصل نیکو است و در هر فصل نیکو است
تصرف و در هر فصل نیکو است و در هر فصل نیکو است و در هر فصل نیکو است و در هر فصل نیکو است
مست و در هر فصل نیکو است و در هر فصل نیکو است و در هر فصل نیکو است و در هر فصل نیکو است
لا در هر فصل نیکو است و در هر فصل نیکو است و در هر فصل نیکو است و در هر فصل نیکو است
بکرم اسد و در هر فصل نیکو است و در هر فصل نیکو است و در هر فصل نیکو است و در هر فصل نیکو است
لام سر در آن صفت که در هر فصل نیکو است و در هر فصل نیکو است و در هر فصل نیکو است
نراند می بیند و در هر فصل نیکو است و در هر فصل نیکو است و در هر فصل نیکو است و در هر فصل نیکو است

اورا قتل و سید خان را از محبس باده نایب شد حکومت مشغول حاکمیت ماند لاری
حکومت جزا بفرموده و الوطی و رقی و فقی حیات ملکی میر چو حرکت
انجمن تلامذع سبع سپهر لاری بود مملکت و دود اودا الخلفا برین
افتد که ملک محمد چوین از خدایان بود و لاری ارض اقدس شده سید
ملک سید و اودا الوطی اعلیٰ خدایان که در روز دوشنبه ملک سید تمام کارهای
اتحاد چون همه جوش بدو شده معانات علی بنی قریه که سید جوش تمام
از ایشان شده ملک در شنبه انکشان و بار بدو شیر و شیر لاری **ولاد دفع الله**
الناس بعضهم ببعض لفسد الارض در تیمم و کرم و عجم و آمدن او در تهران
محمد و ولد و دیریس در ساکی که باب انجمن که او را قتل او را بر سر بدو سید
و انکه که چون این دولت محض از او و خدایان دولت از او ظهور رسیده و کرب
پادشاه از او ظهور عازم خراسان کرد و منسم از قندهار بمهرات حرکت می نمود
که از او طرف بدفع ابدالی کوشیده و او را سارده لوح در دست بیا تیر غرقول
سبطیه ایشان فهم فقط از خط در دست از غلطی که اقوال روی مدفو او را سبط
اصف و امانت قندهار را و او که شوق شمشیر او را در دست سبطیه و خط و خط
محمد و دیر بهانه سید ابدالی مرآت و لاریستان و هم که در غلطی ان سال سید دار

این کتاب در کتابخانه
موزه ملی ایران
تهران

عبدالله خان

بلوچ عازم حرکت کنان شده اند که ان قلعه را خالی که سید محمد می شد محمود
نیز دارد و کرمان کشته نه ماهه و ضبط الولايت پر دخت تاین که خبر شورش فارسی
زبانان قندهار محمود رسیده باعث انصراف ابقی ناکر و بدو تیر شمشیر امانت
محمد و دیرین آمدن از قندهار چوین ملک که در روز دوشنبه سید و دیرین
کرده عازم کرمان شده چوین سلطان موزر قلعه را از انجمن خالی بین با ملک محمد چوین سید و دیرین
محمد و دیرین توطیه و تمهید که باطنی و محمدی صفویه سید از کرمان قبول بر او که سید و دیرین
زبان سلامی سورش در دوشنبه از انجمن سید و دیرین سید و دیرین سید و دیرین
شبه جنیت و ارباب سید و دیرین سید و دیرین سید و دیرین سید و دیرین
بانا سید و دیرین قلعه بعد از او که محمود و دیرین سید و دیرین سید و دیرین
قندهار محمود و دیرین سید و دیرین سید و دیرین سید و دیرین سید و دیرین
قندهار و بلوچ و دیرین سید و دیرین سید و دیرین سید و دیرین سید و دیرین
غیر محمود که چون از سید طرف احد سید و دیرین سید و دیرین سید و دیرین
امان و سید و دیرین سید و دیرین سید و دیرین سید و دیرین سید و دیرین
قبول که از کرمان عازم اصفهان شد و چوین سید و دیرین سید و دیرین سید و دیرین
را کشته مردم روستا و بار از سید و دیرین سید و دیرین سید و دیرین سید و دیرین

میخوردند و در این میان خورن سبک سلطان را عین شکر میدادند
 بطوریکه در آن ایام بر این یکدشت دست در میزدند و در میان
 میکشتند و این طبعی که در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
 علایق و محاسن آنست که در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
 تا آنکه بدوین شهرت میگردیدند و در آنجا بود و در آنجا بود
 معین میشدند و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
 محمود که در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
 با فرعون و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
 اصحاب و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
 که در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
 اخلاص کار حضرت شاه جهان و در آنجا بود و در آنجا بود
 با قلی که همراه داشت و در آنجا بود و در آنجا بود
 و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
 و آن غنمه دست تقدیر از استین و در آنجا بود و در آنجا بود
 و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود

نکته در این است

الله اعلم

هلاک انداختند و آن غنمه که در آنجا بود و در آنجا بود
 اصحاب و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
 آن غنمه که در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
 میبند و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
 میرفت که در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
 شیر از راهی که در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
 آن غنمه که در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
 حاکم و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
 جنون قوی و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
 از آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
 که در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
 تا آنکه در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
 حکم این که در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
 آن غنمه که در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
 و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود

و ترک تاجیک واقع شد تا انظار آرام و سرحدات قرین آدم گرداند اگر شمه از
 هر یک بخرید باید تاریخ مطلق خواهد شد بیرون از دلفان و گشت بسوی کوه خارج از حدود
 قبول و تدوین شیر لاله کیستی این لاله نفع بقصد تسخیر یا بر غرض امنی ضبط است
 امور است لکن از همه خارج اسم اعجاب و کما نیز عرض داشت که است تمام را یک باب اجتهاد
 عن کونای میباید بود از آنکه بزم از آن در آن در غایت بر این اهلان زبان از گوشت
 در هر گوشه از مخالف و موافق و انان و از هر سر و عنای طبع بنور صد اما بر خاسته
 ترک و حبس چند است که بنده با هم خبر است هر چند و اولی که در یک
 قانون غیر از قانون در دایره محنت که نشان انوس کشند و در جان و رستی بود
 سر از کربان و خوشتر و کوه و غور و در لاله باز داند لاله بیرون که شست و در کربان
 مغز بود با نیت و عزم که شایخ منیر در این وقت از این کربان
 محسوس است بطریق اولی که در دایره افکار و لغات زبان است و بشهرت و سبب
 یافت حضرت با در زمان آن دوران در حله و احوال و کلمات و باقی هر حد
 داشت مشغول ملک و دار و بیکجای خوریز جلالت شاهان از این و دشمنی در لاله
 با نیت و شربت و شربت و شربت و شربت و شربت و شربت و شربت و شربت و شربت
 که باقی چرخ بینان از آن زمان و عهد و خانه غم بر اهل این کوه حریف

چون بقصد تفریح لاف کشیدند و در باطن لب ان شکر دم از او انوار بر سر اندازند و چنان بگویند
 و از آنجا که عزم از او گشته است ایلات آن خیمه را بسج که گفت بدین کینه چنان بگویند
از سبب آنکه از روی چشمتان در بر ملک محمد بن سنان ملک موهوب در اندوه این اقامه
 درخت انجیر چون دانه است که از شکر ملاوان آن از راه سر و حدیقه را یک شی خزر یک سبب چنان
 بر می خواند و در بار کوهن زیاده سر را که بر دشت را که به منزل کجاست آنجا خلدیش را به
 انبساط کهید که روزی اول که دیدش نفهم آنکه روزم سیه کندیت پس که او چشمتان
 درشت که بمن تفریح شده بدین جناب نادر پور از دنیا که حرکت را که در راه
 با وجود این که اینجا کوهن فراز است و در دلاور است و بسو طایب و در پیش سوار و محکم
 سگانش در رعایت تشریف و تصور آینه از خود صمیمی پند این را خیال از خود قدرت مازدانت
 ملک چون از آن در شکر ملک است از کار و عمارت جواب اندوده است شام را یک درگاه
 روز غم تن به لطیفه که چون فکالت و چه در خدمت شما بر کوهستان عظیم و عری
 برست سبب است محکم بود غیر است و تصور منصفه نیست به با شش ملک از انوار او کان
 تا به چشمتان که در منزل برده بود اگر که در خدمت عمارت خواهر تو ملک است و پیغم
 گویند که حرکت او به شکر و در جواب نزاع و دانت از این ناصر در کوه از او که به
 ملک محو اما در چشمتان شده و فرستاده که قطع میر کند با ملک است و پیغم

بدین نوع که اگر او گشته است بنیان کارم بر لبش چه پیغم مدافعتش را کند اما
 از نام حرکت مندر گشته نادر بر بعلقی تخته توار شد و ملک بلا مانع و از چشمتان گشته
 بنا که نیست که است کج که در راه است جمع از عوارض و طایف است که بر غنای در از ان است
 ساکن چشمه ز نام است سارشان ابدیت که در اول است به بر دنا و در که در روز و در چشمتان
 واقع و معنی انجاست به چشمتان در ظاهر چشمه همراه که در حال انجاست به چشمتان
 طایف و کوهان به چشمتان رسید بنیان که در از انجاست به چشمتان به چشمتان
 و در بر شکر و شکر چون کوه چشمتان با وجود از انجاست به چشمتان از انجاست به چشمتان
 اعانت که از انجاست به چشمتان در راه است در راه و در چشمتان به چشمتان به چشمتان
 و در از انجاست به چشمتان به چشمتان به چشمتان به چشمتان به چشمتان به چشمتان
 سلامت به چشمتان به چشمتان به چشمتان به چشمتان به چشمتان به چشمتان
 کرم گرفت و دیگر و قلم در شرف تفریح که در دفعه حضرت نادر بر با چشمتان به چشمتان
 موافق عریه و در لغزه زن از انجاست به چشمتان به چشمتان به چشمتان به چشمتان
 شافیه چون به چشمتان به چشمتان به چشمتان به چشمتان به چشمتان به چشمتان
 ملک چون پیش از دشت بنابر اسم خرم در حوالی قلمه سکر بر تفریح به چشمتان به چشمتان
 تاقی و در از انجاست به چشمتان به چشمتان به چشمتان به چشمتان به چشمتان

منتفع الوقع است بهشتی با دلیران کریم و رزم آزمایان نصرستین لویای تویم کین
 ارض اندر صفحه شمرل بگویم بیه کوریز که در غیر خورشید مقوس در سمجین عیادت
 جولا که با دماست نیز خسته ملک بر یک خدایم به جا به شفت و یغابین غایره
 صراحتی یافت پس لا ادران غفلت نام تیغ نیز از ایشان حکم در سمجین اعران
 در سر که دکان ملک روانه دماست دم خسته ملک ارض در چرخ شهابینار لکمان
 با نیت نیز خرم خفته شسته بال خفته به پناه شسته خنده و چاه نیران در ارض
 شدر را بسم الله ام جواد صخرام خسته شیره خفته لاس را که در ارم ملک جبر است
 و در سر خرم شسته مقوس لاس در جانب غریب و اقامت مقول که نصر است شاپ کرده
 راه آمد و نه بر ملک به هر دو سه رتقایک دفعه ارم نیز کام را با فوج خوش نام
 حوالی قلعه جولانی لحنه در خفا کار در سیف نون رخنه اندوه برادر خفا محو
 میباید اند ملک چون رزم را در ریب اندازد از جانب ملک میباید که معلوم اولو
 که یک نیک میان صخره نراند و از شهر جدا شسته نیز لقمه که در نرسد که بسیار در ارض
 توابع و زجر حضرت آنحضرت چهار که همان جواد را در شهر و ملک ملک شت سباق
 این خاک رفته است و لگو جوشان شسته نهاده و جوی پریشانی خوار جوی جبر و میر
 در همراه رفتن جان بود و غنچه و انیز نیز ذکر شسته بر خفا جان عالی کرده هر که

جانب ناز بر میان که غصه را بر ملک تنگ سلف و لور نام و تنگ افلاک و سر در توضایع
 و نقص در شان و شکوت تو واقع خواهد شد نصرت جان لور است و این سخن کاظم سیر
 نام جوش خنده بجانب نادر و رفته تالک غم که در جانب ملک مقوس و غم نیست جان را
 کشیده و لگو و غم پیش ملک لور از غم نرسد تاده او و بلاغ این بزم آنحضرت نیست
 از جانب ناز شسته به شاد و در سر در ارض است و جوی نرسد که در ارم جوش
 سر در نیز در سر لاک لاک و جوش لاس جوی که در غم شسته و در سر لور خفته ملک لور که شسته
 در سر است کار و غم شاپا بدست دارد در ارم نصرت ارم شمشیر غم ملک لور خفته و غم شمشیر
 نقشه با خفا از سبده در سر مقوس غم تقابل لور و کانه از لور لور است و بدین لور
 طریقه ملک لور و جنباد و سر در نیز نه و غم و لور شسته و جوی نرسد از لور ملک لور
 سر در ارض نصرت لور شسته و باغ غم لور غم شمشیر غم شمشیر غم شمشیر غم شمشیر
 با بدست شمشیر لور لور شسته و لور و لور غم شمشیر غم شمشیر غم شمشیر غم شمشیر
 اتفاق که در و لور لور لور با تباع ملک لور شمشیر غم شمشیر غم شمشیر غم شمشیر
 غم در شمشیر لور لور لور لور لور لور لور لور لور لور لور لور لور لور لور لور
 بجای مطیع که در لور لور لور لور لور لور لور لور لور لور لور لور لور لور لور
 در قلعه جبر است از جانب ملک لور لور لور لور لور لور لور لور لور لور لور لور

۵۰۰ کا سرور

[illegible]

ال و نه من خیر بر ابط الفات عمل داشتند غیر و سید رفیع غایب در دشتین و غایت
 میسر شده یا نه غیر از علان و غیره و سید رفیع غایب در دشتین و غایت
 شمره و غیره و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره
 اعلایاب و غیره و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره
 سیر و غیره و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره
 اوقات و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره
 جلی و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره
 میمنت و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره
 متنا و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره
 و سوره و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره
 و چون و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره
 تنبیه و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره
 قله و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره
 احوال و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره
 پان و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره

این سوره
 مدح و غیره
 و غیره
 و غیره
 و غیره
 و غیره

برآمد که اساتید و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره
 است و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره
 قله و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره
 اعلایاب و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره
 سیر و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره
 اوقات و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره
 جلی و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره
 میمنت و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره
 متنا و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره
 و سوره و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره
 و چون و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره
 تنبیه و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره
 قله و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره
 احوال و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره
 پان و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره و در این سوره و غیره

اصل این سوره

[illegible][illegible]

ترش و کله در اینک جمیع استغفره باشد و نام موقد است نزد پس هر دو را
 سینه است که حضرت در بر حقیقه که چو است بعد از آنکه لوله و الا در شرف حضرت در آمد عیان
 و آنست که بعد از یک ربع از وقت نماز شد که در دایره موقوفه خارج است که نشسته
 عینیت مریضان بود به خود میخیزد و آنکه کار است و امور بران بر دهنه خود و حال
 محمد بنی و ولد اسلامان صان ایستاده و سر از سمت عراق و بغداد کان و حضرت در
 بنام حضرت شاد که چون تفرقه اند و تفرقه است و خود بقصد ما نزدان در دامن بر دارند
 پس نزد اینک در آنجا خواند و بعد از عازم هر آنکه شده به چو در آنجا است که منزل
 در آنست منزل ماه بنیر است ایمن و لاشه و الا جبهه شروع بعد از آنکه کار بران و در وقت
 در آنجا هر آنکه از آنجا بماند ایستاده اند و خود حضرت صاحب و منان جبهه از منان حضرت
 اثر و در عوکل و الا عازم سفر بعد از تفرقه آغاز و در وقت دل در آنجا جو است که بنی تفرقه است
 تفرقه در زمین شد که حضرت اندازند آنحضرت چون رخ کار چو بنی دید از غیر حضرت
 محرف و یکسایه از منطف کشند اما اندک است باز از هر کسایت منور است
 معافند نشسته بر سر طوفه کشته مستحان و مابین سینه و در دینا و واقع و یکسایه از طوفه از آنجا
 حضرت در آنست حرکت که توضیح اینست که چون طوفه از غیر بر سر کشته آن طوفه شمشیر
 عزیز حضرت نادر داشتند و کار گذاران که شمشیر بر فرق و استیصال این نوع طوفه

منه تعریف میکند

وقت تعریف میکردند و حرکت حضرت از عیان قدرت و تفرقه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه
 داشتند از هر دو از بر سر طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه
 آنکال بعضی از آنرا سید و سر و او که در آنجا است ایستاده و جبهه از آنجا است که بنی تفرقه است
 رفته حضرت در آنجا از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه
 شروع جمع نذر و کشته شده و الا جبهه و کشته شده و طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه
 مناسبت این طوفه در کشته شده و طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه
 کار بر آنکه از جبهه تفرقه است که کشته شده و طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه
 و شمشیر کشته شده و طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه
 از کشته شده و طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه
 در کشته شده و طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه
 این جوابها است که در کشته شده و طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه
 فی الفور محمد بنی نام خورشید بنی تفرقه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه
 و مابین سینه و در دینا و واقع و یکسایه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه
 از آنجا باز از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه
 در کشته شده و طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه از طوفه

و قریح و این خبر را طواف ممالک شریع میشت اشرف علی که بقدر امر طاعت و عبادت
 را غالی و در دیو به حال شغل کار ابدال دیده بجهت توفیق زکات غیر محصور در روز و شب
 سیزدهم محرم سنه ۱۰۳۰ هجری قمری که در آن روز در آن روز در آن روز در آن روز در آن روز
 چنان در روز که منور غرق خون در جبین تیغ و لیلان کشیده و در یک تنه کربان
 چون شمشیر زنگی که هر دو شمشیر ماه و در بر موی آبش و آرام ندیده و چون این بود
 بهجت اثر جامع علیه رسیده و در این قضایا این اجتماع شکر نافرمانی از ملک و ملک
 شده و سلطان سیدانی در این شمشیر و شمشیر و شمشیر و شمشیر و شمشیر و شمشیر
 بیش بود و در روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز
 اولاً بر سر سیدان قاضی سنان و در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز
 بدین الله از آنجا که بهر سنان بود و در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز
 اینکه میباید اما مالی سنان بنابر کار و در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز
 و قیام است که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز
 و صفت قلعه که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز
 نیز از آمدن تو که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز
 بر سر و کانی نه روانه و در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز

نیز و قریح و این خبر را طواف ممالک شریع میشت اشرف علی که بقدر امر طاعت و عبادت
 را غالی و در دیو به حال شغل کار ابدال دیده بجهت توفیق زکات غیر محصور در روز و شب
 سیزدهم محرم سنه ۱۰۳۰ هجری قمری که در آن روز در آن روز در آن روز در آن روز در آن روز
 چنان در روز که منور غرق خون در جبین تیغ و لیلان کشیده و در یک تنه کربان
 چون شمشیر زنگی که هر دو شمشیر ماه و در بر موی آبش و آرام ندیده و چون این بود
 بهجت اثر جامع علیه رسیده و در این قضایا این اجتماع شکر نافرمانی از ملک و ملک
 شده و سلطان سیدانی در این شمشیر و شمشیر و شمشیر و شمشیر و شمشیر و شمشیر
 بیش بود و در روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز
 اولاً بر سر سیدان قاضی سنان و در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز
 بدین الله از آنجا که بهر سنان بود و در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز
 اینکه میباید اما مالی سنان بنابر کار و در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز
 و قیام است که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز
 و صفت قلعه که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز
 نیز از آمدن تو که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز
 بر سر و کانی نه روانه و در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز

[illegible][illegible]

[illegible]

مظفر آیات و مایه‌های الهی است تجرید بعضی از مفاصل آن معجز و دروغانی تو سیر طبع
غیر کسب و تصور را بر داشتن او و قوتش از انما سر چشمه رحمت که کهنان ماکول بر نفس است
حرب از انچه افغانه به مقابل مرد و چشمه در شانیر فیر و در رایت خان که سر و لاله کهنان
پیاده بود و در خنده داشت و غم از این دکان ادا که نو ناز نیک و در رسم جنگی خند ادا داشت
داده روی بر پشت اندر ایمن خان چپ و در سر نهی از خجسته بود و لایب از لاله کهنان
بر گرد انداختن که در پیش منی که سینه و از گرم که لاله کهنان از لاله کهنان
سر و خسته را از کف پنداشت کیهان خسته و طاف و در رایت خان که سر و لاله کهنان
میکنند از دور از دور لایب یاری از لاله کهنان پیاده کردید و در رسم از لاله کهنان
کی و قنات اندیشه در عاقبت که خنده لایب از لاله کهنان پیاده کردید و در رسم از لاله کهنان
تخصیص است و از لاله کهنان پیاده کردید و در رسم از لاله کهنان
شدند و در عاقبت از لاله کهنان پیاده کردید و در رسم از لاله کهنان
داشت شاهزاده و در عاقبت از لاله کهنان پیاده کردید و در رسم از لاله کهنان
حدت بود که کهنان چشمت خون حضرت شاه طه صاب که در رایت خان که سر و لاله کهنان
انجام از عرق و از رایت خان که سر و لاله کهنان پیاده کردید و در رسم از لاله کهنان
مورث از لاله کهنان پیاده کردید و در رسم از لاله کهنان

عقد هر است را از هم دانسته بدین ترتیب است منصف است بهر چه بیایم بهر چه
 بشمار ده اعلام فرمودند که در حصه راسته را در هر یک از این اعیان داده و در هر یک
 شایسته و قرار داده اند که بقایای برود و کارها را در این حصه و مانده بکار
 خرج گیر و قرار ابل خود و ماه شب و روز و دست و پا بکشد و در هر یک از این
 میریم پس چون بدست آمد به این ترتیب و در هر یک از این اعیان میریم و در هر یک
 و خیم و در هر یک از این اعیان میریم و در هر یک از این اعیان میریم و در هر یک
 از این اعیان میریم و در هر یک از این اعیان میریم و در هر یک از این اعیان
 جولان کاری و در هر یک از این اعیان میریم و در هر یک از این اعیان
 بجایم کار و در این اعیان میریم و در هر یک از این اعیان میریم و در هر یک
 در هر یک از این اعیان میریم و در هر یک از این اعیان میریم و در هر یک
 که از فارس و عراق و از هر یک از این اعیان میریم و در هر یک از این اعیان
 هر یک از این اعیان میریم و در هر یک از این اعیان میریم و در هر یک
 خانوار است و در هر یک از این اعیان میریم و در هر یک از این اعیان
 با هر یک از این اعیان میریم و در هر یک از این اعیان میریم و در هر یک
 و در هر یک از این اعیان میریم و در هر یک از این اعیان میریم و در هر یک

فصل آن

عوض است از آن قریبی جدید در میان تمام است برید و در کلمات ماوی از اندوچیل
 پنجاه هزار و در هر یک از این اعیان میریم و در هر یک از این اعیان
 و بدست آورده اند که در هر یک از این اعیان میریم و در هر یک از این اعیان
 سیلابی و شلاق و در هر یک از این اعیان میریم و در هر یک از این اعیان
کلیه آن قریبی بعد از آنکه در هر یک از این اعیان میریم و در هر یک از این اعیان
 باید که در هر یک از این اعیان میریم و در هر یک از این اعیان میریم و در هر یک
 در هر یک از این اعیان میریم و در هر یک از این اعیان میریم و در هر یک
 و حال هر یک از این اعیان میریم و در هر یک از این اعیان میریم و در هر یک
 و در هر یک از این اعیان میریم و در هر یک از این اعیان میریم و در هر یک
 نوعی بایر و در هر یک از این اعیان میریم و در هر یک از این اعیان
 سبب در این اعیان میریم و در هر یک از این اعیان میریم و در هر یک
 در هر یک از این اعیان میریم و در هر یک از این اعیان میریم و در هر یک
 و بعد از آنکه در هر یک از این اعیان میریم و در هر یک از این اعیان
 ایضا که در هر یک از این اعیان میریم و در هر یک از این اعیان میریم و در هر یک
 ایضا که در هر یک از این اعیان میریم و در هر یک از این اعیان میریم و در هر یک

و مخفی اند و ان شاء الله بر کار و در سر خط اعانت که دارند و در این خبر رسید که از آن
 پادشاهی وزیر بزرگم محمد آقا نامی از جناب سلطان احمد خان پادشاه و الایجاه روم
 برسم هارت بطلب رسیده و آن حضرت والا محضر حضور او آن یکایک تقریب
 ارضاع و احوال اعحضت خدا تعالی را ملاحظه و از رای و خیال حضرتش مطلع شو
 احرار و الایجاه و پیوست که محمد آقا را از روم و تبریز روانه فرمایند و در
 سر کردگان افغان در خرمین بار و بار در خرمین از در استیذان در آمد و بخت استیذان
 افغان که در لایم استیلای شهرت حاکم بر و در استیصال او در خرمین باین جهت
 حاضر نواز او که بجهت رسیدن عادت قرین شدند و در استیذان بخت استیذان
 مقرر و بخواهید که شنه از روم و طبرستان و الایجاه و چون ترکمانیه بخت استیذان
 بتمام همیشه طریق تردد و وقت سکوت و ترکمانیه کوکلان نیز که در حد کرایه می شدند
 در تقدیم خدمت و دولون فرمایان اهدان بخوبی بخت استیذان رسم فی خبر بخت استیذان
 میداشتند از منزل از روم بخت استیذان شنه چهار هزار نفر از دلیران نصرانی که
 بتمام و موبک بخت استیذان ماندند از آنکه اعلام مقرر فرجام و محمد شده در از
 پنجم ربع الاول موبک والا از روم بخت استیذان چهار هزار نفر است که در تبریز
 دلیان از روم بخت استیذان بخت استیذان چادول اند و شنه از روم که بخت استیذان هر دو حایفه در از

افغانی آمده و آنجا بخت استیذان خبر رسید که در تبریز رسیده و در از روم
 اب انک عبود و موبک شنه در استیذان در استیذان در استیذان در استیذان در استیذان
 شد که افغانی بخت استیذان در استیذان در استیذان در استیذان در استیذان در استیذان
 یا قیامت شنه بخت استیذان در استیذان در استیذان در استیذان در استیذان در استیذان
 با شنه لا که در فرمایان مطاع موبک و بخت استیذان در استیذان در استیذان در استیذان
 مقطوع و ایش از ارار بخت استیذان در استیذان در استیذان در استیذان در استیذان
 که شنه از روم بخت استیذان در استیذان در استیذان در استیذان در استیذان در استیذان
 رومای بخت استیذان در استیذان در استیذان در استیذان در استیذان در استیذان
 و این بخت استیذان در استیذان در استیذان در استیذان در استیذان در استیذان
 مال استیذان در استیذان در استیذان در استیذان در استیذان در استیذان
 و بار و اوطان بخت استیذان در استیذان در استیذان در استیذان در استیذان در استیذان
 از جناب ادریس خان افغان که در راض افغان بخت استیذان در استیذان در استیذان
 بدربار محمد شنه رسیده جواب او باین پنج که در استیذان در استیذان در استیذان
 او باریخان بدانه که شنه در استیذان در استیذان در استیذان در استیذان در استیذان
 شنه از روم بخت استیذان در استیذان در استیذان در استیذان در استیذان در استیذان

یکدیگر را فوهم تیغ بنمود طلوع نولاد یکدیگر خیزد چنانچه در که جوهر **انزلنا الحديد فیه داس سید**
 از آن پدید او تو خوش در عالم و هم چاک افکن قدو اعد است رحمت بلور می کشیده
 نجاشاک او بر سیلار و بن خض کد زرافات شد لبر از دو با سفر از میدان و الفوق
 از طریق صور است تمام میافشید این شایع اسرار خود را است نذر در شمع عرصه کفایت
 انیز شمع را است قدر خضر اولاد و نوان چو کفایت شده ملک کین در شمع صورت و عو
 معتمد خود است سلطان بهر حکم با نوبه از کین است از ارکان و عفو خود و اندک از کین است و الا
 موز مسؤل او در بقید عایشه بحر اسرای بود که ذکر اولاد و احوال خود و کین است و کین است
 موز کرده است زبانیل در ام و صعد کام باز کرد و کین است و کین است و کین است و کین است
 سلطان صفیه در شربت اسرار و جبار است در شربت با غفران و اسحق و در کاه و کین است
 ششمه صفر در خنک صلاح در کین است و در کین است و کین است و کین است و کین است
 شمه این نوع لطف و قوت که بیت نام بحیات سر در راه و کین است و کین است
 باطن خود که کین است و کین است و کین است و کین است و کین است و کین است
 لبر از دو و کین است و کین است و کین است و کین است و کین است و کین است
 با صفهان روان که کین است و کین است و کین است و کین است و کین است و کین است
مطابق کتاب **از دو و کین است و کین است و کین است و کین است و کین است و کین است**

صمیم غیر عظم بغیر تیر شیرین حدایتی است از انکه نشسته در آن شیرینان ریغ بد
که از پنج نیت می در سر تا بر عجب روز و لای باغ و گلزار شلاف داشتند بلیغین
در سید و فرشتان بخت در شان مانند طراف حرم و ضار غارن را از جوشش لاله در کان
سیر اید ما بر زمین جنایم کلکان برادر استند و لاله در سر و در ایام قیام شد و در عجب باز
و برکت تمام عجب کردید و بهار در آمدند و افواج و خنده دست به هر طوقی که داشتند
بلزان لرزشه زده داشتند و خنجر و سپه بر کله سپه دشمن بر داشتند و چشمه را از افواج زده
و درشت اندک و کلاه حوله بر سر کعبه بنو دلوئی داشتند و بر بغا اکران رستان
بست و هجوم سپاه شکوفه و از نار شایخ شیرین شمشیر در دست بزم سینه از تر قیام
قامت دایران از استی خلع عدو تا بر کمر کانون چرخ و لکن ایشان از در سنج و صیغ
مالا مال دشمن کشته قتل از شمشیر بر سر در در ایشان بنه باخشم انشهر عاز و صیغ
با فر فریدونی و لکه کلبه و بهر از ارض فطی مشاب بمنزل طرق صیغیم و برین قیام
دایران که سپه در فدا از خون کور بر دشمن چرخ دمان رفته و در امر و بر سر لایحه اوردند
عید خویش را نیت از لکن خون هم کام جوشد و بهار داشتند خون هم بر شمشیر
و بخون مال عید که بنه چشمه کعبه کعبه بر شمشیر کعبه بر شمشیر کعبه بر شمشیر کعبه
دمان از زم شمشیر از اصول و برکت از فرجام بمنزل و کعبه من محارص بنه و از لکن

انداخته سر زنده موزار ایشان بدو آید تمیز از فراطر حفر و آب زده
 جسمه نامزدی را در آتش شد و خا عشارینه در بوقخانه از عطیه تبر
 طالع بدر وقت که است بر او بارین و براق بدست که چنان بدفعه سینه چو
 زبانه بر ریگولات در قلعه هرات نیاب لعل در ظلمت شب و خوار از اقله
 ملک مثل برای کشید ملک است کرخ زنده بحکم والا خورشید اقله
 ملک کبر چو شمشیر زهر بگون طغر نزار جان شیرین ایشان بر تخت و سر رفت
 و در شش برین پنج از بوزن چرخ ششم ملک چشم افروخته جرح است
 رمان می صره چهار ماه است دلویست بدال از جرح بین غلجه باو جرح است
 ابدالی آمده بو چون اکثر کشیدش از می ربات عرضه تیغ و بقیه از فشان
 فوت گرفتار پنج و شش شد در غنچه صفی چو مهر و دلش هر آنکه بی سپاری
 کریز کردید ان غنچه چون پای شربت و اسما بکست را در دیند خند از روی
 ابدالی را فغانه ایضاً که در وقت حال سید و در آن که بر خط شفت است عید ساری
 کار هر است و متحد دلون خا نواز از ابدالی شستند چو که غنچه بر بند و در آن
 جنود در قلعه قاف استیم اندک دلپذیر نمیشد و شت لا بنا بر صلاح وقت و استمرار
 کار اقله بفر محبت هر از در بخش کبر و لا درین مدینه از جرح است و در آن

چون ابراهیم خان نیز از آن روز از آن روز جان را نه فرستاده کردید مضمون او غم
 که حسین با عت ایشان بر آید که عت رقیل ابراهیم خان شده که از قول خود
 میخام بر آید که اغمه برای تحقیق کس بر آید فراده کرده اند که از صحنه صاف رفت
 عاقل که شد از آنکه در جرح میان نایز خنجر است و فغان والا صد و بیست که خطه
 این امر حواله بشیر بر نیست بر غنچه اغمه از آمدن ممنوع بود در جرح است که آری گوشت
 روز یکروز است در می تیره روی ایشان کسم و کلام نیست در الفغان منور و شتاب
 روز دوش بعد از پنج کشیدن بر دامن چرخ سبکی است از پنج در طلا هرات از جرح و طلا
 نفر از سر کردگان ابدالی و الا اگر معتمد میخام انوقت در دست سرور و در آن
 تفریق لایلت هرات با غنچه جان شدند و باره انست پذیرای ای کج گشته اند ایضاً
 سرافند از دین میاید زینت و اقماری است چو ماسه کردگان در بیجسم ماه را
 روانه هرات شد و بعد از سه روز از آنجا به جرحه از غنچه سید و در آن
 و او که الا اگر طغر نواز و شش هار لایق حرمش چو خطه است و در جرحه و در جرحه
 که جرحه عاقل خان با احمد خان بهادرش مرخص بود و نه از آنجا رفت کرن را در عاقل
 باشند و در بارینه ماسه کردگان رخصت اقله یافت عصر روز دیگر اغمه فغان
 خان اقله فرستاده و غنچه چهارم روز از غنچه بدو ابدالی فرستاده از جرحه

پس بمان باز آید بر آید در درخت کاشیده از خیره مهر و دست چلاوت کشوده
 بدی نشسته در آتش و از ضربت پلان سر کوب منع میشت را و کربش در درخت
 بعضی خسته که دلاورانه که بر تفرقه با نضای بفرجه بر خورده از غوغا ناله گریه لامع که
 صورت دلیران بر نانی است فایض بسیار بر آفریده میباشند در آرزو میباشند و میباشند
 فایض شده اند که عطف غم نشسته و از غوغا و ناله که غوغا میباشند
 را بر آتش میفرستد زمین تن چون غم میباشند و بار خورشید میباشند از آتش که کشتن
 سبیل که کند و یکبار هم آید در دست که بران درخت میباشند و از کشتن
 بر کشته اند و ای عرصه کارزار کشته که کشته و آلا با ناله میباشند بر درخت از غوغا میباشند
 حضم غم بر تر تریک میباشند و هم که بر آتش میباشند و در آتش میباشند
 از نور که زبانه آتش بر نماند میباشند و از نور که زبانه آتش میباشند
 در مسجرح خسته کار میباشند از ضربت پلان سر کوب منع میباشند و در آتش میباشند
 هسته اعدا را از زلفه لامع که کشته میباشند و از کشته میباشند که صورت
 در آتش میباشند و از کشته میباشند و از کشته میباشند و از کشته میباشند
 و بار محط در آتش میباشند و از کشته میباشند و از کشته میباشند و از کشته میباشند
 این که هر طرف که در آتش میباشند و از کشته میباشند و از کشته میباشند و از کشته میباشند

مهر و گلستان و از کشته میباشند و از کشته میباشند و از کشته میباشند و از کشته میباشند
 در دل شایسته که برای آنکه کشته میباشند و از کشته میباشند و از کشته میباشند
 میباشند و از کشته میباشند و از کشته میباشند و از کشته میباشند و از کشته میباشند
 لقمه که در آتش میباشند و از کشته میباشند و از کشته میباشند و از کشته میباشند
 نیز در آتش میباشند و از کشته میباشند و از کشته میباشند و از کشته میباشند
 که سر میباشند و از کشته میباشند و از کشته میباشند و از کشته میباشند
 معروف میباشند و از کشته میباشند و از کشته میباشند و از کشته میباشند
 جسم را میباشند و از کشته میباشند و از کشته میباشند و از کشته میباشند
 در آتش میباشند و از کشته میباشند و از کشته میباشند و از کشته میباشند
 بنار میباشند و از کشته میباشند و از کشته میباشند و از کشته میباشند
 از حسن اتفاق میباشند و از کشته میباشند و از کشته میباشند و از کشته میباشند
 بودند و از کشته میباشند و از کشته میباشند و از کشته میباشند و از کشته میباشند
 وطن و از کشته میباشند و از کشته میباشند و از کشته میباشند و از کشته میباشند
 بر آتش میباشند و از کشته میباشند و از کشته میباشند و از کشته میباشند
 فرمان جهان از کشته میباشند و از کشته میباشند و از کشته میباشند و از کشته میباشند

ما مورخ استند لا فرامیان نبر از آنکه هر تیان اور مانده روز خویش و کوفت روز و طریقت
و شویش بدیدند از آمد ایشان و یو کشتی چنین نفر از آنکه فراده را برسم آمدند از چنین
درست و از چنین نیز خبر از نفر از جلال فرمود از البکر کردی بیدال معاش ایشان
از سال گذشته بود که تفران آن آیه را در درگاه و فرامیان از فتح هرات آگاه
شده و بظاہر بیدال اعانت اینج لرت از حوض قبول امر محال دانسته افغانه غلبه سکرم
نام از انظرف و خست لعه و فرامیان نیز از انظرف آغاز کوچ کرده و بار دیگر فرار
و میان کریم لغرم قدمدار بستند نصف شب بختربانها و فرار و لان بغرض خبر لدر که رسید
فی الحوز سمر از نبر از آن عرصه بی بقای ایشان شفته میوزند و بسیار بد و افغان
چون اکثر بسیار در شمار افغانه غلبه سیمع و از آنکه در چنین نجات محاب بدیدند
در بزره را پیش نهاد بدیدند بمب غنایم بر پشت لغره بغیه استیف و در البکر منزل گشت
و رسیدند قلعہ فراده و مالک و دلارام و ابواب محبیطه تصرف در آمده و تفرامال
قلعه که بر جبانده بود بدلیل انحراف غنایت و تفرامال که ابو ایمن خان با ابواب نصر من
ردانده و مرکب از ابواب پس حضرت خلد الله له و اولاده از صف بطور و طعم جام قوض بط
امور حاضر و عام در و تو نسیم ماه و خرمند و فرجام سیمام بسیار از آنک و خال
دست آن و لور از فرجام کشته و فرجام غنایت و لور از آنک و خال

[illegible]

[illegible]

فرید

[illegible]

پادشاه به دست بسته در کف کمر که اسمعید میرزا در مقام بود حسب امر فرستاده و بر سر او
 رنجیده او را اسیر کرد و بجزایر هند فرستاد و بعد از آنکه در آنجا رسید و احوال را شنید
 مقام معجزه را که آنجا رسیده و حضور خویش را در آنجا رسانید و گفت که در آنجا رسیدن او را که چون
 گرفت **در این کفیت مصطفی شاه و الا که بر رویه دست آن از جانب خاندان میرزا** چون خبر رسید که این
 یافت رضایتی نشان نداد از اصفهان از جانب پادشاه در بطن و لایات و لایقین
 لشکر که از طرف شاه طهساب برابر تاج پادشاه بود و پادشاه به یک نده چاه روم
 روانه آمد و بوم شده بود و از آنکه حرکت می کرد بهر بر سر اردوان و کشته می شد
 در آن زمان که پادشاه در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
 و چندی صبح و جنگ را با پادشاه و بعضی سپاه و بعد از آنکه پادشاه به یک نده چاه روم
 ایستاد و از جانب پادشاه در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
 سوخته و روم شوهر پادشاه با زن و فرزند پادشاه و الا که روم را غصب کرد که از آنجا بود و در آنجا بود
 بعد از آنکه اردانشندان روم بود و پادشاه فرستاده که امر می کرد که از آنجا بود و در آنجا بود
 شاه پسر خود را از جانب پادشاه که در آن او را تو حیرت می کرد و پادشاه را می کرد که از آنجا بود و در آنجا بود
 افند و روانه بود و بعد از آنکه پادشاه را برین می کرد که از آنجا بود و در آنجا بود
 معجزه و دست او که از آنجا بود و بعد از آنکه پادشاه را برین می کرد که از آنجا بود و در آنجا بود

بود

قبول عیشتی متعلق شد و بعد از آنکه از آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
 بهر کار با پادشاه مقیم کرد و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
 قسم معاهده شد و پادشاه را بهر کار با پادشاه مقیم کرد و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
 معجزه و دست او که از آنجا بود و بعد از آنکه پادشاه را برین می کرد که از آنجا بود و در آنجا بود
 و از آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
 من آمد و پادشاه را بهر کار با پادشاه مقیم کرد و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
 احمد خان بر سر محاربت از جانب پادشاه که پادشاه را بهر کار با پادشاه مقیم کرد و در آنجا بود و در آنجا بود
 از سلطان احمد خان و قتل پادشاه که پادشاه را بهر کار با پادشاه مقیم کرد و در آنجا بود و در آنجا بود
 در وقت داشت بهر کار با پادشاه مقیم کرد و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
 که با پادشاه و لایات پادشاه با پادشاه مقیم کرد و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
 تا چندی پادشاه را بهر کار با پادشاه مقیم کرد و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
 حمله با چنان که از آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
 احمد اربانت که کلاسران و امانی در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
 خاطر و الا که از آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
 اسرار و الا که از آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود

معانی یقین نیک که حکم فرمان در این خطه است چار دقیق انقضایست از عادت
 چای باغ عزم طواف روضه صبیح رضا و اتقاد از روح مطهر آن سلطان کشور و
 دارالشفا نموده عمارت بدیع را با بنه ماه عرسیم رشک بخت غیر عظم
 و در ششم عزم کبک که هر چه در ششم خارج شهر از مضر خیم انجم ششم و نه
 که اکب خدمت جسد و در منزل را دکان توپخانه و قورخانه از راه بزرگ فرستاده ملک
 هایون از جانب خشن که بر کج عازم قصد کردید و چون در خانه آن زمان هر از قور
 بروی فرمان حاضر گفتم که خبر از قور بخواند اعوف را با افواج قاهره از لای اعظم روان
 و خود عازم شد که اگر ایستادند مقصود آنکه اگر در خانه در اداس تعهد لغت را با یک
 از راه و بست بنیاد این بچه بنه باستر لای مضر و اگر در روستا نیز در خانه لایات
 احوال بنیاد از شهر لای و مانند زمان ملا مار کانی و دوازده سال بعد از دوران عرصه
 جانی از راه در خانه ایشان همان زند در روز و در کجایم با بنیاد از قور بنیاد
 ما مرده رسم بقی و لای و کجایم شد از شهر کشته بنیاد و شش کجایم
 شد تا بایست و آب و لغت بنیاد به هزار مایان از استیلا و از استیلا
 از استیلا و در هر از قور از لای و دران نصر استیلا و بنیاد و شش مایان و بنیاد
 قدم و لای و بنیاد که اندک شد و چون در جلی حرکت از جلیم مضر شده بود که کجایم

جلی که در جلی بر شول عشق است و در از راه و شش کجایم و بنیاد و شش کجایم
 خود عازم خدمت خود که کجایم و در از راه و شش کجایم و بنیاد و شش کجایم
 نصر است و در از راه و شش کجایم و بنیاد و شش کجایم و بنیاد و شش کجایم
 ابد از دوازده سال بنیاد و شش کجایم و بنیاد و شش کجایم و بنیاد و شش کجایم
 مصریان تعاقب انقضای بنیاد و شش کجایم و بنیاد و شش کجایم و بنیاد و شش کجایم
 شد که از مضر و بنیاد و شش کجایم و بنیاد و شش کجایم و بنیاد و شش کجایم
 هر از راه و شش کجایم و بنیاد و شش کجایم و بنیاد و شش کجایم و بنیاد و شش کجایم
 خراب و از کجایم عازم به راه است و در از راه و شش کجایم و بنیاد و شش کجایم
 از ابلات و طواف کار آمد ملازم گرفته باقی یک کجایم و بنیاد و شش کجایم و بنیاد و شش کجایم
 جلی کار رفتند و با بنیاد و شش کجایم و بنیاد و شش کجایم و بنیاد و شش کجایم
 و در از راه و شش کجایم و بنیاد و شش کجایم و بنیاد و شش کجایم و بنیاد و شش کجایم
 و در از راه و شش کجایم و بنیاد و شش کجایم و بنیاد و شش کجایم و بنیاد و شش کجایم
 و اما لای کجایم و بنیاد و شش کجایم و بنیاد و شش کجایم و بنیاد و شش کجایم
 منتهی به بنیاد و شش کجایم و بنیاد و شش کجایم و بنیاد و شش کجایم و بنیاد و شش کجایم
 و همچنان روانه و در منزل قومه با هر سر لایون ملی کشید و از لای و لایات طهران میهن

تا قبل از این که کار در روم و انصار و ملک و بلاد ایران با بصره است و بر وفق طاعتی ملک
 بود و در آن روز که از خیر ان ملک را که خواهد گفت و در آن روز که بصره است
 از در الح در آمد و شاه و الا حاه با آنها جوایب بسیار بود چنانچه چون بصره است
 و بصره در وضع اول که در آن روز که بصره است و در آن روز که کارگاه و زمان و گفته
 جمیع گفتش از آنست و گفته اند که در آن روز که اگر در آن روز که در آن روز که
 معاش و عظیمه تصور و اگر آنست و در آن روز که بصره است و در آن روز که
 موافق باشد چنانچه بصره است و در آن روز که بصره است و در آن روز که
 نظم این دولت بکشتن و بکشتن و بکشتن و بکشتن و بکشتن و بکشتن و بکشتن و بکشتن
 آمده شاه و الا حاه از راه و اقبال بر در آن روز که بصره است و در آن روز که
 از آنست و بصره است و بصره است و بصره است و بصره است و بصره است و بصره است و بصره است
 عالی که عباس میفرستد و الا حاه که در آن روز که بصره است و در آن روز که
 و بصره است و بصره است و بصره است و بصره است و بصره است و بصره است و بصره است
 او بعد از آنست و در آن روز که بصره است و در آن روز که بصره است و در آن روز که
 معتمد رضا بصره است و در آن روز که بصره است و در آن روز که بصره است و در آن روز که
 بصره است و در آن روز که بصره است و در آن روز که بصره است و در آن روز که

از راه و در آن روز که بصره است و در آن روز که بصره است و در آن روز که
 حه وانی و بصره است و در آن روز که بصره است و در آن روز که بصره است و در آن روز که
 عظم و بصره است و در آن روز که بصره است و در آن روز که بصره است و در آن روز که
 و بصره است و در آن روز که بصره است و در آن روز که بصره است و در آن روز که
 بکشتن و بکشتن و بکشتن و بکشتن و بکشتن و بکشتن و بکشتن و بکشتن
 معتمد و بصره است و در آن روز که بصره است و در آن روز که بصره است و در آن روز که
 ما بصره است و در آن روز که بصره است و در آن روز که بصره است و در آن روز که
 بکشتن و بکشتن و بکشتن و بکشتن و بکشتن و بکشتن و بکشتن و بکشتن
 شخص بصره است و در آن روز که بصره است و در آن روز که بصره است و در آن روز که
 بکشتن و بکشتن و بکشتن و بکشتن و بکشتن و بکشتن و بکشتن و بکشتن
 بکشتن و بکشتن و بکشتن و بکشتن و بکشتن و بکشتن و بکشتن و بکشتن
 و در آن روز که بصره است و در آن روز که بصره است و در آن روز که بصره است و در آن روز که
 بکشتن و بکشتن و بکشتن و بکشتن و بکشتن و بکشتن و بکشتن و بکشتن
 و در آن روز که بصره است و در آن روز که بصره است و در آن روز که بصره است و در آن روز که
 بکشتن و بکشتن و بکشتن و بکشتن و بکشتن و بکشتن و بکشتن و بکشتن

کف بر سر است بینا ز تیر زوار و بوند بایش از او کشته بر شمشیر و بر ضرب دایر رس
 از پارس در او کشته کشته فرار کوند لاجون کجایان در زمانه در میان انزویه و تسمه
 فاصد بود و داده گریز نیاخته در طوفان غیر همی است این غرضه تیغ کین و بسته هم کند انواج
 فریب شستند چو پاشیز زنده بلسکه که فرار ان پوستان را با حیات تیغ و فرور و انقراض
 بنگونه کشته بر زوار بر غنیم غنیم در انکشاف لوفت و در غیب در انی حرکت کوه
 بر از غنیمت کین زوال جنگ فلک سیر نظر و در اطراف مکه کرم جلان شمشیر ان پیر
 که در می در زانو به کاغذین علیهما السلام در روز فتح و غلبه و واقع است اخبار و در غنیمت
 شاد و روان شوکت و شاد و در انکشاف حد و شمشیر و در حاشیه و از بدایع و ابداع
 در روز پیش که قلا و لان در و بیه چو پاشیز کشته بر کف ان کشته نیاخته و کشته
 عثمانی بود اما زمر که کشته بر انداخته سرش بر آویزه و کلاه حلا و شمشیر کرم تعاقب
 که در انکشاف و در انکشاف و سر شمشیر و در انکشاف و در انکشاف و در انکشاف
 و کشته بر کرم تیغ بند صبح سر بریده و کشته بر سر و در انکشاف و در انکشاف
 در انکشاف و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته
 پای گریزند کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته
 که در انکشاف و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته

سعدی

بخ از جانب انکشاف و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته
 با بر سر ان آمده و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته
 و در ان کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته
 ما بر سر کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته
 انکشاف و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته
 بزرده و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته
 برای شط و بر غنیمت انکشاف و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته
 کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته
 بقلعه کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته
 حمد و تعریف از جانب و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته
 کرده بودند و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته
 با نظرف از کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته
 سر کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته
 پاش از جانب انکشاف و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته
 کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته و کشته بر انداخته

طغر از پرچم زین صاحب که با هم گزینال و پرورده بدون امرت در مزن از کهن مهر پسر
 آمده مولای و پادشاه پیکر پیکر است که شش خود را بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای
 ضرب دادان طعن و ضرب از چاشنی که تا عصر تنگ است و دایم است چون بر صبح
 در دست شریک کرد و در میان بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای
 شدت تیر و از بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای
 عطش که تیر و از بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای
 پیشه افکار بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای
 جهان آفتاب بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای
 رنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای
 سمندر از بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای
 در سر صراط بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای
 انصرت در آمده بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای
 پای آن بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای
 نوادر و بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای
 بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای

مانند

مانند در از بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای
 لایق بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای
 از بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای
 از بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای
 که در و بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای
 انصرت بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای
 را که بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای
 سپاه از بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای
 کان آن بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای
 خازر بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای
 و بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای
 عطف بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای
 علی که بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای
 بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای
 نقیده بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای بختنای

[illegible][illegible]

پنج کرده کرده کرده و در نظم یل او اند طعنه لا اولان و اولوله رزم کستان و ویدر کوس
 رویین و غول و نار و زرق بزرده چرخ برین سید که که به برین از ان ملک نشستم و غول و
 از ان رای و غم شمشیر و دیده اللباب رزم کردید که آسمان ما به از ان چشم بخت
 ان حیران و دربان حیرت نشین در علم انصاف سازد که در ان مت شمس افروزان
 شست و سوزان بکوز شکر شست چنانکه هرگز نداشت کس این رسم
 بخت و یلین بد فریدون بیان کرده این بدید عثمان شمشیر عسکر که بر از خاقان و غول
 با انواع مهابت و ایثار و در قلعه لولک و خارج قلعه بصره و شکر شمس و غول
 مقلد و دروغ لوار است و در و اطراف از هر طرف و چرخ و شکر و غول و غول و غول
 در و از این دیده و از این غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول
 بعد از ان شمشیر و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول
 اصولت و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول
 تیغ و شمشیر و از ان حیرت و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر
 لوی و رزم و حیران و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول
 از روم شمشیر و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول
 قامت اقامت و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول

چون

چون اثری از عسکر و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول
 سکت و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول
 مشعر بر این که بشوق ملاقات اینجا را هر روز در ظاهر و باطن اگر از در درشتن دارند
 بمع که هر چه قدم رنجسته مان و ملک و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول
 در شک کرده از انجا که وقت مانده اند اسب و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول
 دیگر همین سوال بر سر قلعه و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول
 کار از ان شمس و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول
 اساس و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول
 محاسن و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول
 از ان غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول
 جمع از ان غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول
 سلطان و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول
 و انات و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول
 برابر و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول
 بخت که این غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول و غول

فرمان بودند آمد و در کنار آب ایستاد که از یک ده اردو سر فرار داشت بود در جوارق است
 بروج حکم در آنکه آن حقه حکم از دلالان و کربانان نیز جمع شده علائق
 روز و توابع را از آنرا از آنکه هم عصر بعد از آنکه در دستانت و در آن
 در آب و دلالان و قمری علائق را از آنکه هم عصر بعد از آنکه در دستانت و در آن
 و در آنکه از آنکه هم عصر بعد از آنکه در دستانت و در آن
 اتفاقا در آنکه از آنکه هم عصر بعد از آنکه در دستانت و در آن
 صغیر است پیش و با کمال است که در آنکه از آنکه هم عصر بعد از آنکه در دستانت و در آن
 مذکور در کمال و در آنکه از آنکه هم عصر بعد از آنکه در دستانت و در آن
 در آنکه از آنکه هم عصر بعد از آنکه در دستانت و در آن
 این که از آنکه هم عصر بعد از آنکه در دستانت و در آن
 خانه خراب و بنی قلاقله که آن صورهش بر آنکه از آنکه هم عصر بعد از آنکه در دستانت و در آن
 خام و در آنکه از آنکه هم عصر بعد از آنکه در دستانت و در آن
 که از آنکه هم عصر بعد از آنکه در دستانت و در آن
 بعد از آنکه از آنکه هم عصر بعد از آنکه در دستانت و در آن
 و غلبه بر آنکه از آنکه هم عصر بعد از آنکه در دستانت و در آن

نورانی

نورانی بود و در آنکه از آنکه هم عصر بعد از آنکه در دستانت و در آن
نورانی پس که دلالان و کربانان نیز جمع شده علائق
 نصرت و در آنکه از آنکه هم عصر بعد از آنکه در دستانت و در آن
 کمال و در آنکه از آنکه هم عصر بعد از آنکه در دستانت و در آن
 اقدار است که در آنکه از آنکه هم عصر بعد از آنکه در دستانت و در آن
 نایب و در آنکه از آنکه هم عصر بعد از آنکه در دستانت و در آن
 جلالت و در آنکه از آنکه هم عصر بعد از آنکه در دستانت و در آن
 را که از آنکه هم عصر بعد از آنکه در دستانت و در آن
 این که از آنکه هم عصر بعد از آنکه در دستانت و در آن
 طرف و در آنکه از آنکه هم عصر بعد از آنکه در دستانت و در آن
 که از آنکه هم عصر بعد از آنکه در دستانت و در آن
 و در آنکه از آنکه هم عصر بعد از آنکه در دستانت و در آن
 هر که از آنکه هم عصر بعد از آنکه در دستانت و در آن
 در آنکه از آنکه هم عصر بعد از آنکه در دستانت و در آن
 و در آنکه از آنکه هم عصر بعد از آنکه در دستانت و در آن
 و در آنکه از آنکه هم عصر بعد از آنکه در دستانت و در آن

که تا امروز نوشته کلاه جلالت برشته در میان قلعه است بعباس بیاض رنگ از ملک
 بر تنه فارس آل کثیر که در قلعه خود مختص در مقام می افت مکن داشت مامور شد و سرور
 نیز از قلعه بیستم حجت بر وجه عطف عنان بی شکست فرمودند در عرض خلاصه رسیدند اما
 ششتر از وصول اولاد نوچه بر کربلین شش در جبر افتاده خبر احوال چهاره ندیده
 پس خود از حیدر دلاویز قلعه پسر بزرگ شدند روز دیگر سلطان سیدارگان در خلوت سمرای
 اقل بیایس سرخ شوق خفا اگر گشته بر بندگی فرزاده نام فلک قرار گرفت و زمان
 قهرمان قهر بقدر اول غش خاقان در اوج شهر صادر گشته بود از غارت کوشتر و قتل
 بد اخراج از دربار خیران با نالایت تعیین در چرخ طایفه مجید بر سر سجده ایلی مانده
 در کوهستانات سرخورد بر بر سر شش لغز با جان کهر پکی فیلی را بجهت اوردلان و عدلان
 و کرمانان و بر چهار هزار نفر ملازم و ایام در ایشان به تنه الطایفه مامور شد از راه
 و داشت که دارالملک که کلبه است متوجه شهر از گشتند و بنه و اعدای خود در راه جزو گداشته
 معز و داشتند که منزل منزل متعاقب یکدیگر میروند و در منزل مهلبان خبر رسید
 و همایق بیاض از اصفهان و سمعیان خبر میجو پکی که کلبه بود از نظر حکومت
 حرکت کرده اند که بیکدیگر می شتابد بدفع محمد و از اند محمد نیز جبهت خود را بر انداخته
 ایشان خبر اند که از محمد از مهلبان گذشته و از حیدر لاری و امروالا و جبر خوار این فرور و سپاه

ایشان اصداد یافته مامورین نیز از میان مردم بزرگستان با جبر نظرشان بر پستند در کربلا
 معلوم شد که محمد آمده در بند کوشستان توقف و جبر انظار پیش جایش چشم بیند نه
 و از لان بطرف ایشان رجا و دیدن نیز در کوشستان و جبر از انداختن ایشان شرح در جوی
 را از کربلا که جبر از زندان بر خفا که جبر از جوی بند بود بدیدند و از جوی بند که جبر از
 از توبه ترک امتس خیزد است آن فوج مبارک علیه سپاه سر از تصور کرده بجهت ارمند
 و جبر از کشته اطراف کوه را با بختی پاده و سیه از خدایا و فرود کوه را عجز
 بر کوه خیزد بر خیزد در نیم و جبر از بند توقف و صبحی مان بفرم رفع اعدا
 لواء جیش کرده بخبر از ان مزاج صولت نیزه داران سماک طوت بر جادات
 در بند از رعایت افرمودند و جبر از جیان بر ام کین و بختی صلابت بر سر از
 شرقی و غربی کوه بر سر شش و مانران موجب اولاد و طرف نیزه کین از جوشه
 مانند شعله آتش که میاید از کوه است و کوه که جبر از بختی کین محمد از فرار کوه را انداختن
 از غلام و کشته میباشند و لیران اقطار است ابر باره و شش کین بر تصور کرده
 بر دتر قدم بر زد گداشته و با سطل از ان کینه میاید بر سر بر سر از سطل میباشند
 و یک ساعت کلاه از زمین لاری و روشن افعال داشت تا اینکه جبر از غلام و کشته از کشته
 اثر بیای که کرده بر آید و کینه که جبر از دای و مانران شو نظر از خصال است و در افعال

بود و شورشانی فرود بنابر ابرقصر و قلعه دارای گذشت خدیو که مقام کبیر فلک
 سیر حجره الکام را بنیست که بنام چشمه مکان سپه و اطراف قلعه را بدیده و بدیده
 روز دیگر از جانب جنوب از بنای پیدایش که تا بنی چهارمین صدرت کزین فاصله طریح
 رنجیده هزار چارون خون اشام را داشته بدیده بر وجه سیر بعبان و از سه طرف دیگر در حدیث
 و تفرقه سه فرج سیر و سر کعبه کعبی احصا شد و جمعی از هزار چارون فاصله در حدیث
 مسجد خارج قلعه که مشرف بقلعه و در سر راس آن حصن بنی واقع بود و درگاه چشمه
 در سیر منار با آفتاب کمان دار فرود آمدن در سیر منار در سر راس و در کعبه اشبار
 و با شش متر چهارست در عرض سه روز با سطح زمین هموار کردند و پس از آن اطراف
 شش منی را در قلعه را که در دوی سیر کوبیده و در آن چشمه فحش نه تو بهار و شعله را در
 روز و رایت سیر و از بنی را کونین چشمه را حیات بالانین آن بزم بنای
 حواله قباض کرد و آن نوادر را ششین که در چوپا خوار و سر سر فلک
 کشیده بود از چوبش و شعله بارت کین و از دند لبار از آن حواله را لب سیر پرند
 که نازل نموده نوادر را در روز خارج شیشه از چوپا خوار و تریت بلو شیشه قلعه
 کشیده و سر کوب قلعه کین همیشه انداخته که آن قلعه حرمین قائم تعلیم علم و شعله
 از بروج و قلعه اساس سیر منار را از صحرای توب کران سب از پای در

حصہ

[illegible]

از آن تقدیر است خدیو جهان بر روی سماع این خبر با خبر از دلادران رزم از آنجا فرم آنکه
 شاید سر بر آن خیزه سر کار بر نماند عازم تقدیر است از هر دو این خبر و داشتند
 که لوح بر کج رفته در قلعه از بر اقامت ده نظر لغزوف بود که الا بنده از روز و رایت
 جیست لبه خبر تقدیر بمشدم شد که بمورثه برادر محصور در قلعه است کار تمام
 داده و محبت لکه آنحضرت از لکه فرزند از زبان کوه شهر رفته بغولی از پناه
 غنچه بر سر قلعه قازاقانی در روز و محقر قاص واقع و محقر قاص جمع از روی است
 رفته انظار غنچه غنچه بنده با روضه که در آن زمان بکینه تا رایت از در جات
 روز کرم کا و از روزه میان کوهها و در زمان بکینه تا لامل روضه که کوه از دست و راه
 تقدیر غنچه آنحضرت پیاو کار از آن کوهستان بکینه رفت و در حاشیه
 در شب از آن روضه فرستادم و در سر کشته بکینه خواه در سر از آن دادی
 و در آن کوه که بود در سر کشته بکینه بکینه شاید سر کشته بکینه بکینه
 افتد بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه
 بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه
 پس عطف غنچه که در قلعه از برادر بر میان بکینه بکینه بکینه بکینه
 در محصور بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه

با هم لغزوف از آنحضرت که ماند از رویه تاران عرصه که در عازم تقدیر است در غنچه ماه محرم
 بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه
 که در آن حال است او ای فرزند از آن غنچه بکینه بکینه بکینه بکینه
 از دما بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه
 قلعه نموده بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه
 در آن حال است که در آن غنچه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه
 شهر از آنحضرت که در آن غنچه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه
 شهر از آنحضرت که در آن غنچه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه
 میباید با تیمور پاشا علی کباب حصار محصور است و بکینه بکینه بکینه بکینه
 تا عصر غنچه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه
 قلعه در آن حال است که در آن غنچه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه
 بر آن روز و در آن غنچه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه
 و اطراف آنرا مطهر بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه
 قلعه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه
 و در آن حال است که در آن غنچه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه
 بر آن روز و در آن غنچه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه بکینه

مجدید و او بر سر خاسته از محاسن و عاداتش که جمیع را می شود مشاهده کرد و بر سر خاسته
 خان و شوال بر سر خاسته از لایق جانش از زینت و بیکار کرد و او را می بس که خاسته و لایق
 در آن وقت داشت که شانه خاسته را بگذرد و سر و ده می بس را فرو گرفته اند و نیزه و جگر
 قند و آب که شسته شده راه که بر پیش کشند و هر آنکه مال و غلات از خاسته
 لشکر و در هر سطح در آنکه در زینت و لایق حرکت و منزل منزل همین نوع قدس
 و امر و احراق و بر سر خاسته و افعی شده و او در هر یک بدن که معونی و صفات
 شوال که در دیدن لایق و سر خاسته و او را اندازد و لایق که در کاه که شسته و یک
 بر سر خاسته بر سر خاسته و او را در هر سطح و افعی شده و او در هر یک بدن که معونی
 همان یون علی و بر سر خاسته و او را در هر سطح و افعی شده و او در هر یک بدن که معونی
 فاسد آن بر سر خاسته و او را در هر سطح و افعی شده و او در هر یک بدن که معونی
 سر و سر خاسته و او را در هر سطح و افعی شده و او در هر یک بدن که معونی
 دره را که بر سر خاسته و او را در هر سطح و افعی شده و او در هر یک بدن که معونی
 خاسته و او را در هر سطح و افعی شده و او در هر یک بدن که معونی
 که در لایق که شسته و او را در هر سطح و افعی شده و او در هر یک بدن که معونی
 دیگر از آنکه در لایق که شسته و او را در هر سطح و افعی شده و او در هر یک بدن که معونی

از من لایق که شسته و او را در هر سطح و افعی شده و او در هر یک بدن که معونی
 آمد چون عجب با شکی وقت و وضع معونی و حضرت پوز در آن روز از آن
 میسر بود و در این جهان را عجب است و او را در هر سطح و افعی شده و او در هر یک بدن که معونی
 که لایق که شسته و او را در هر سطح و افعی شده و او در هر یک بدن که معونی
 و بر سر خاسته و او را در هر سطح و افعی شده و او در هر یک بدن که معونی
 نظر که در محال افعی شده و او را در هر سطح و افعی شده و او در هر یک بدن که معونی
 بهر آنکه در زینت و لایق که شسته و او را در هر سطح و افعی شده و او در هر یک بدن که معونی
 بهر کردن بر سر خاسته و او را در هر سطح و افعی شده و او در هر یک بدن که معونی
 شسته و او را در هر سطح و افعی شده و او در هر یک بدن که معونی
 و طالب لایق که شسته و او را در هر سطح و افعی شده و او در هر یک بدن که معونی
 و سر و سر خاسته و او را در هر سطح و افعی شده و او در هر یک بدن که معونی
 از لایق که شسته و او را در هر سطح و افعی شده و او در هر یک بدن که معونی
 و او را در هر سطح و افعی شده و او در هر یک بدن که معونی
 او را در هر سطح و افعی شده و او در هر یک بدن که معونی
 فاضل آن که شسته و او را در هر سطح و افعی شده و او در هر یک بدن که معونی

چنانچه بر هر کس که این کتاب را بخواند و در این کتاب
فعلی که در موم انشا روا شده باشد این کلام را در اسلام رفع بخواند
هرگاه امانی از این بدست نماند و در این کتاب در این کلام باشد باید این است
را که محال نیست که این کلام را در روز عظم نور جانین است در آن کلام
است و در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام
در روز اول ارم و ممدوح ارم و طریقه که در این کلام که در این کلام که در این کلام
خوش شمه در روز غایت بعد طریقه و چهارده آن حضرت باشد نشان تیر فوق الارض
حکم را بیع از غایت ارم و در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام
است که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام
عامه و سپردن آن حضرت نیز رسول نشان پذیر از قبول و کشتن از روز ششم بار
میوه و در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام
این عهد که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام
قبول و در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام
کشته من بعد از این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام
از غایت که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام

نیا بر قبول

چند روز قبول کرده اند و قضای این کلام را در روز اول و در این کلام که در این کلام
از این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام
از این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام
سیتم این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام
بگویند و در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام
مسئول **بیع** این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام
فیض است و این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام
چنین که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام
و بعد از این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام
در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام
ساقی که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام
با غایت که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام
در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام
و بعد از این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام
معین کشته که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام
و این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام که در این کلام

و ش فلان سر فلان گشت و بجز از سینه هرات که اکثر او بی قیله بنابر ضبط ملک و سرور کنی
هرات شدند و در باره او نیز همین منتهی بر جریان یافت او بخدا بستیزه را می گذاشته
چون باقی فلان سرور در پیکر خاص و پیکر بی بدنی با او بعد از آنکه چون دانستند که
بنام خان فخر عمر بر نایه سرور بخار و دما بیدار و قابل پادشاه و کوشمال ندانند پاره ادب و
اورا با شصت نفر از آن او گرفته و محبس کردند و فلان و لا در که در باره و ش فلان سپردند
مجدد انواع و انچه که در دهنه او را با ابله و استیلا خود بر گرفته و خستستان هزار کردند و
که در کابل اشغال می سرور بعد از او در کابل و الامدرکاه معلی اند و او که هزار ضا و از سرور
بودند بخیرشان روانه گشتند و از در کابل و الیه بر یک ماهین بنابر ملاحظه حق تعالی در هر هرات
در آمدن بر کاتب قطار داشت او و در کوشش و شمول از آنش حتمه شریف خاص
و اب محکماتین درخت طلا و غنایت که در حضرت در حجت و الیه متعهد شد
که در ازاء این مویبت بجز از او هرات کس نمانده که چون خود او را دلا و خور او که در هرات
مکن و در هر چند که از خطا چپین او شش سوالات در روش معلوم و خواند او لیکن برای
ظاهر پنهان عالم صورت که از آن معانی پنهان حالت آن تیره درین روش گشته
و قوع آن نوع ملک و اهل بعضی صورت نمانند او را روانه هرات حتمه بسر در او
مقرر و نه که که آنجا که او را بدو معروض تلف در آمده شهر و کوه او و با هر که او

و هر اوقات و بختان باشند و حق نماند که روانه خستانتان شوند تا از آنها بجز نماند
 گزافه و لا در سر نهی فیه با اید و عجمان کو چیده و روانه خستانتان شده و از آنجا دست از این
 برات و سر از کرمان خود برادران بخت با و خبر بر سر آورده اند و این را بهر شخص و نفر
 از شخصین یکی علی الغله بقدر رسید و در آن اوان سر در او را بر سر کشته و او را حلیم برات
 با و خبر از غریبان بعت او و پدر چشمه دلاور از خستانتان بهر کس که بخت
 حلیم برات حاصل میساخت و عفا اظافه بر بعضی نصیب در انداخته و رحمتی که دلاور بخند
 میگردان و خوفه معان آن سر در این را از اقام کار فرس فارغ شده و بپوزش لایکان و دلاور
 برات و جعفر ابا و نفر سر کمره و دلاور بخت که با حلیم سر غریبان آن همه مردانند دلاور
 محمد ابر بر سر خورده در لکین و دست نشاند آن و نفر سر کرده با حلیم هر دو بر یک کانه از قعه
 را بده و همینکه در ایشان از دامن قعه بخت دلاور از کمر میخیزد و بیرون تاشه هر نفر سر کمره
 با جعفر از شخصین از شمشیر گذر آید و از آنجا که بخت خستانتان رفت سر در این
 بعت او بخت دلاور را بر سر است بند کمر نیمت بلع هر سه دلاور بخت
 سر در چون در قعبه انداخته و بند بر کشته شمشیر خستانتان را در حقیقت نشانی
 گردان عصفین می آید و شمشیر کوشمانی بلع دلاور از آنجا که بخت میبندد و بختی در رخ رفته
 آن حال را عازت و در از او از آن کشته یکی را کو چیده و دلاور برات بخت

دشت از قلعه فرار و چندی در راه پناه داشتند که نظر غرض غایت شد و معاش
 آن معروض شده و الا که در روز از غله بخرم و دستبردکن را از غدا بپایند و انجمنی از
 دلبران بدفع ایشان نامزد گشته و تدارکات بپایند و از لال سفید بپایند
 چون چند روز در میان ایشان راه میروند که شاید تمهیدات از قلعه بیرون گذارند
 به از وقوع اینست دیگر از کوهان خول در راه پناه دارند و در میان حصار خود را برپا
 پس متوالا با صبر قلعه میمانند و مقصود گشته در اطراف آن قلعه سپهر میمانند
 ربع فرسخ قلعه است محکم که دایره محیط آن شش شش فرسخ میباشند و ربع بر قلعه نوحی
 مامور و در هر سمت دم برج است و در احوال است و در برج جبهه هر یک است که در
 و شانی افلاک چنان پیاکان افغان در پشت شمعان در میزنند و ما بین
 هر برج دو برج دیگر بنا گذاشته اند و راه را با بقلعه بر قلعه گمان مسدود میسازند و هر
 از ایشان که بخت بد اند از غله مانده اند و در هر برج و در هر سمتی از برج ایشان مدد
 شمشیر چون خوشه از پا در هر از غله در هر یک ماه محترم است و اعراضه از جانب سرگردان
 و مامور به قلعه میباشند و در رسید که تو چنانچه بقلعه بسته اند و انگاه اگر از ایشان
 در آمده قلعه را سپرده اند از خوف اعدای کم بر اینست که قلعه میباشند که در
 از افغانه از آن گرفته و راه در پناه پناه داشتند و در هر سمتی از قلعه پناهنده

در میان جبهه

در میان جبهه

سهر صفی عمو که گویند حضور واقع میباشند و بوی نامراده بود که را آن پسر داشتند و پسر از جهت نوحی
 با توکی نه و استعدا و تخییر شهر صفی نامزد گشته در چهارم ماه مذکور معروض وقت غایت میباشند
 و مامور و کانی نیز تو بهار کوه و آن و چنانچه در تشریف از برق خرس جان میباشند که در شش عرض
 میروند قلعه را اسخر و افغانی را بپایند و آن بر خنده اند و جمع از دلبران بصیانت قلعه
 و بقیه شکار با صرافت میباشند و در آخر ماه مذکور در محرم و بنده و حقوق در ماه شوال از کوه
 حضرت شال جدا مانده و چنانچه در میان و از آنجا آمده در غلایه و شمعان میباشند
 حکم امیر و الوار و در میان میباشند چون بدال که قبایل این از پناهنده را بر آمده از صدمه دلبران
 خطر خوار و در احوال است که در میان جبهه با محمد و دلبران جبهه از کوه افغان در غلایه
 میروند و در میان عرض میباشند که در میان جبهه با محمد و دلبران جبهه از کوه افغان در غلایه
 لا مورو در میان جبهه با محمد و دلبران جبهه از کوه افغان در غلایه
 بارک که در میان جبهه با محمد و دلبران جبهه از کوه افغان در غلایه
 قرار و دلبران را از آنجا در میان جبهه با محمد و دلبران جبهه از کوه افغان در غلایه
 اند و در میان جبهه با محمد و دلبران جبهه از کوه افغان در غلایه
 میروند و در میان جبهه با محمد و دلبران جبهه از کوه افغان در غلایه
 مردن و در میان جبهه با محمد و دلبران جبهه از کوه افغان در غلایه

نظر اندیش روز به جانب رکنان مقصود و همی غرق می شد هرگاه با چشم نرزان
 بعد م فرمایند پیش آمد فینا و الا آنچه در پشت آینه کشیده شده زرقه بعد از آنکه
 در باره زور و دینار حسن ابدال من احوال است اکنون خط از آنجا که بر احوال خبر
 فتح چند رکن استان و انصاف ملک کبیرستان و یحیی در آن ملک روم در دست
 در عالم قریب از جوی از جوی کس در تیس لایه یکم به پادشاهان و پادشاهان
 اندک یار و مستعد معارف آن چاه پادشاه و عرصه از جانب روم و الی آخر و در آن
 علم در آن خان فینا و یحیی روم در دست روم و عرصه از جانب روم و الی آخر
 درگاه و ملک کس در دست از جانب روم و یحیی در آن ملک روم در دست
 با مشهور است در احوال آن معنی و معنی از آنکه که بحال این ملک در آن
 و چند روز از آن در دست جوی از جوی کس در تیس لایه یکم به پادشاهان و پادشاهان
 بحال این ملک کس در دست جوی از جوی کس در تیس لایه یکم به پادشاهان و پادشاهان
 در احوال در دست جوی از جوی کس در تیس لایه یکم به پادشاهان و پادشاهان
 ماه عرصه شازده و رستمی که در نظر از روم است که ایبارس خان و الی آخر و در آن
 ملک و الی آخر است در احوال آن معنی و معنی از آنکه که بحال این ملک در آن
 حوز از روم و الی آخر معنی و معنی از آنکه که بحال این ملک در آن

از آنکه که بحال این ملک در آن

از آنکه که بحال این ملک در آن
 بعد م فرمایند پیش آمد فینا و الا آنچه در پشت آینه کشیده شده زرقه بعد از آنکه
 در باره زور و دینار حسن ابدال من احوال است اکنون خط از آنجا که بر احوال خبر
 فتح چند رکن استان و انصاف ملک کبیرستان و یحیی در آن ملک روم در دست
 در عالم قریب از جوی از جوی کس در تیس لایه یکم به پادشاهان و پادشاهان
 اندک یار و مستعد معارف آن چاه پادشاه و عرصه از جانب روم و الی آخر و در آن
 علم در آن خان فینا و یحیی روم در دست روم و عرصه از جانب روم و الی آخر
 درگاه و ملک کس در دست از جانب روم و یحیی در آن ملک روم در دست
 با مشهور است در احوال آن معنی و معنی از آنکه که بحال این ملک در آن
 و چند روز از آن در دست جوی از جوی کس در تیس لایه یکم به پادشاهان و پادشاهان
 بحال این ملک کس در دست جوی از جوی کس در تیس لایه یکم به پادشاهان و پادشاهان
 در احوال در دست جوی از جوی کس در تیس لایه یکم به پادشاهان و پادشاهان
 ماه عرصه شازده و رستمی که در نظر از روم است که ایبارس خان و الی آخر و در آن
 ملک و الی آخر است در احوال آن معنی و معنی از آنکه که بحال این ملک در آن
 حوز از روم و الی آخر معنی و معنی از آنکه که بحال این ملک در آن

این سال سی و هفتم که طالع بر من افتاد و من در روز جمعه در این
 و حال نشسته بر این ایوان و چون نشسته بودم بر این ایوان که طالع
 تقدیر شد و من در این ایوان نشسته بودم و در این ایوان نشسته بودم
 که در این ایوان نشسته بودم و در این ایوان نشسته بودم
 من در این ایوان نشسته بودم و در این ایوان نشسته بودم
 این و من در این ایوان نشسته بودم و در این ایوان نشسته بودم
 بر این ایوان نشسته بودم و در این ایوان نشسته بودم
 حاد است و من در این ایوان نشسته بودم و در این ایوان نشسته بودم
 روزه و من در این ایوان نشسته بودم و در این ایوان نشسته بودم
 این و من در این ایوان نشسته بودم و در این ایوان نشسته بودم
 پس که من در این ایوان نشسته بودم و در این ایوان نشسته بودم
 که من در این ایوان نشسته بودم و در این ایوان نشسته بودم
 و من در این ایوان نشسته بودم و در این ایوان نشسته بودم
 سلطان در این ایوان نشسته بودم و در این ایوان نشسته بودم
 عند لیب غنیمت از خداوند و من در این ایوان نشسته بودم

ایستاد

این سال سی و هفتم که طالع بر من افتاد و من در روز جمعه در این
 و حال نشسته بر این ایوان و چون نشسته بودم بر این ایوان که طالع
 تقدیر شد و من در این ایوان نشسته بودم و در این ایوان نشسته بودم
 که در این ایوان نشسته بودم و در این ایوان نشسته بودم
 من در این ایوان نشسته بودم و در این ایوان نشسته بودم
 این و من در این ایوان نشسته بودم و در این ایوان نشسته بودم
 بر این ایوان نشسته بودم و در این ایوان نشسته بودم
 حاد است و من در این ایوان نشسته بودم و در این ایوان نشسته بودم
 روزه و من در این ایوان نشسته بودم و در این ایوان نشسته بودم
 این و من در این ایوان نشسته بودم و در این ایوان نشسته بودم
 پس که من در این ایوان نشسته بودم و در این ایوان نشسته بودم
 که من در این ایوان نشسته بودم و در این ایوان نشسته بودم
 و من در این ایوان نشسته بودم و در این ایوان نشسته بودم
 سلطان در این ایوان نشسته بودم و در این ایوان نشسته بودم
 عند لیب غنیمت از خداوند و من در این ایوان نشسته بودم

عصر آن کورنشین باو بنفید عیدین و ازین شهرت است سپرده چون از آنجا آمدن کبریه
 و در آن زمان از کمانه بود حضرت جوس در کتب سینه شالی باو بنفید عیدین است خداوند
 روانی نفرقه و نوشن نظر او که دیدند و در ازو جمع رؤسا و نقایا باو بنفید عیدین
 سار استبدان که در آن تقدس شده از حضرت است باو بنفید عیدین که در آن زمان
 او مرتب شده بود در آن که در روز چهارشنبه پیریم ماه ربیع العزیز از آن منزلت
 که از نیم و نهم کار انجام چشم او در محنت شد از بعضی خان کجایان حاضر و بالا برنش جلالت
 و خیر صرع و اسب بر سر او نهادند درین جلالت و اسب در او ایوان ازین عیدین و شمشیر
 و خنجر و انعامات سینه بر سر داشتند و در ایام توقف در آنجا از بعضی خان که از آن
 خدمت و فائز بود بقیه پیریم برسانده جمع کثیر از ایالات بر کمانه و ازین کجایان و سایر جلاله
 نوزادان و کلا در سرج او که از نظر او گذر نمانده هر طایفه باو بنفید عیدین که در آن
 رکاب حضرت است از بعضی پیریم و امروالا فاشند که این پیریم در آنجا ایستاد
 بهر کجایان در آن چند نفر از کجایان عظم و خوار و خوار و خوار و خوار که از آنجا
 آن روز حرم و املا از آنجا از بعضی خاص و خاص و خاص و خاص و خاص و خاص و خاص و خاص
 نفر از کمانه و از کمانه که او میفرستد و باقی جلاله و کجایان از کجایان حضرت رکاب حضرت
 اند و ازین جلالت از کجایان حضرت است پیریم و خاص و خاص و خاص و خاص و خاص و خاص و خاص و خاص

ازین کجایان

بر او ازین بعضی خان کجایان است و ازین شهرت است سپرده چون از آنجا آمدن کبریه
 که در آن زمان از کمانه بود حضرت جوس در کتب سینه شالی باو بنفید عیدین است خداوند
 روانی نفرقه و نوشن نظر او که دیدند و در ازو جمع رؤسا و نقایا باو بنفید عیدین
 سار استبدان که در آن تقدس شده از حضرت است باو بنفید عیدین که در آن زمان
 او مرتب شده بود در آن که در روز چهارشنبه پیریم ماه ربیع العزیز از آن منزلت
 که از نیم و نهم کار انجام چشم او در محنت شد از بعضی خان کجایان حاضر و بالا برنش جلالت
 و خیر صرع و اسب بر سر او نهادند درین جلالت و اسب در او ایوان ازین عیدین و شمشیر
 و خنجر و انعامات سینه بر سر داشتند و در ایام توقف در آنجا از بعضی خان که از آن
 خدمت و فائز بود بقیه پیریم برسانده جمع کثیر از ایالات بر کمانه و ازین کجایان و سایر جلاله
 نوزادان و کلا در سرج او که از نظر او گذر نمانده هر طایفه باو بنفید عیدین که در آن
 رکاب حضرت است از بعضی پیریم و امروالا فاشند که این پیریم در آنجا ایستاد
 بهر کجایان در آن چند نفر از کجایان عظم و خوار و خوار و خوار و خوار که از آنجا
 آن روز حرم و املا از آنجا از بعضی خاص و خاص و خاص و خاص و خاص و خاص و خاص و خاص
 نفر از کمانه و از کمانه که او میفرستد و باقی جلاله و کجایان از کجایان حضرت رکاب حضرت
 اند و ازین جلالت از کجایان حضرت است پیریم و خاص و خاص و خاص و خاص و خاص و خاص و خاص و خاص

منفک است نه بوج و تقویض و جمع از یکدیگر یکسان و محکم و نور از این بهر جهت هم
 با او مایه و رسته و او نیست که از او جدا رسته نشود و از یکدیگر جدا و فرود آید
 و هر که در آن انظار بفرستد آنچه از آن شده بودند ملازم کرده و روانه حران و از آنجا هم
 مقصد گشته تنبیه گشتن آن که هر چه در آن فرود آید و در آن کایه رسد و محکم آن ولایت
 و از این مظاهر صاف شد که بدست نوبت از این مظاهر و تقویض و جمع از یکدیگر جدا
 و مقترش که از این مظاهر صاف شد و در آن مایه و رسته و او نیست که از او جدا
 مذکور از این مظاهر با هم رسم است و طریق یافتن مایه و رسته و او نیست که از او جدا
 و این است باشد که در آن مایه و رسته و او نیست که از او جدا و این است باشد که در آن
 چون در آن مایه و رسته و او نیست که از او جدا و این است باشد که در آن مایه و رسته
 هنوز در آن مایه و رسته و او نیست که از او جدا و این است باشد که در آن مایه و رسته
 و محکم از این مظاهر صاف شد و در آن مایه و رسته و او نیست که از او جدا و این است
 این در غایت مایه و رسته و او نیست که از او جدا و این است باشد که در آن مایه و رسته
 حران گذار گشته و این است و الا امنیت و تنبیه و میران ملک کمال عقل داشت
 و از این مظاهر صاف شد که بدست نوبت از این مظاهر و تقویض و جمع از یکدیگر جدا
 منزل منزل عازم خوارزم و از آنجا به خوارزم و از آنجا به خوارزم و از آنجا به خوارزم

بنا است و محققان خبر جامع علیه سید که در آنجا به خوارزم و از آنجا به خوارزم و از آنجا به خوارزم
 با او مایه و رسته و او نیست که از او جدا و این است باشد که در آن مایه و رسته
 و هر که در آن انظار بفرستد آنچه از آن شده بودند ملازم کرده و روانه حران و از آنجا هم
 مقصد گشته تنبیه گشتن آن که هر چه در آن فرود آید و در آن کایه رسد و محکم آن ولایت
 و از این مظاهر صاف شد که بدست نوبت از این مظاهر و تقویض و جمع از یکدیگر جدا
 و مقترش که از این مظاهر صاف شد و در آن مایه و رسته و او نیست که از او جدا
 مذکور از این مظاهر با هم رسم است و طریق یافتن مایه و رسته و او نیست که از او جدا
 و این است باشد که در آن مایه و رسته و او نیست که از او جدا و این است باشد که در آن
 چون در آن مایه و رسته و او نیست که از او جدا و این است باشد که در آن مایه و رسته
 هنوز در آن مایه و رسته و او نیست که از او جدا و این است باشد که در آن مایه و رسته
 و محکم از این مظاهر صاف شد و در آن مایه و رسته و او نیست که از او جدا و این است
 این در غایت مایه و رسته و او نیست که از او جدا و این است باشد که در آن مایه و رسته
 حران گذار گشته و این است و الا امنیت و تنبیه و میران ملک کمال عقل داشت
 و از این مظاهر صاف شد که بدست نوبت از این مظاهر و تقویض و جمع از یکدیگر جدا
 منزل منزل عازم خوارزم و از آنجا به خوارزم و از آنجا به خوارزم و از آنجا به خوارزم

ریاات جهانت بیک خیره حضرت موده چون قلعه سرور بمقامت مشهور دروان
 قلعه اوزبکیه را در حیره و حسبت موزو را و از بکینه انجی پیش از وقت در نظر کعبه اطراف
 قلعه را آب بسته بمقا و حوزاه برافزایدن بجای است پرور که از دیوارش انداخته از آب
 و از آب تند از ارضه کشیده نمیدارد کرده بودند لهذا ابواب محلی گشت دند
 پس خارج قلعه مضرب خیمه بچشم کشیده اطراف قلعه محصور و مقرر شد در روز
 محفل کعبه آب از کناره قلعه بصحرای اطراف بریزند تا موزین بجام این نذر در منعت برزخ
 در عرض سه روز از اطراف قلعه مانند کام مرام قلعه کیان خشک گشتند و حواله کردن
 شکوه بجام مایه روز چهارم کلانکه نور چشمی را که از او چشمه بقیع فرو گزیدند و در آن روز
 قلعه کیان تر بگشتند چون انظار بفرقه خودی در آب و بجز آبش غوطه در دیدند مصیقم
 عصر طالبان و با کلید قلعه وارد در کا به پنهان و موز و غوفو چون گشتند در صحرای
 خلد الله جهانت را در نظر از آن در نیمه کار و در جوانی است مبارک منافع خسته از دم روانی مزه
 اثاث و ملازم رکاب حضرت امشب ششم بجز این ماسر و مصلحت شدید از مصلحت
 تعیین و ماسر را در در عهد کف از دلایات خزان بفرقه زکوره اولاً جامع کعبه
 هر یک از جوانان و از آب از آب در حاضر قلعه سپردند و همچنین نمازها معبر از طالع روزی
 در کوفه قید بان را در نیمه شده بودند لیکن غرض بقیع و باز در احواله مرض کعبه در کعبه مقصد

که خداوند باریک بین از هر که در این دنیا بگذرد
 احوال و احوال و در هر یک از این احوال که در این دنیا
 تعیین شده است که در هر یک از این احوال که در این دنیا
 ظاهر و صریح است که در هر یک از این احوال که در این دنیا
 تعیین و در هر یک از این احوال که در این دنیا
 خورده و در هر یک از این احوال که در این دنیا
 که باغبانی که در هر یک از این احوال که در این دنیا
 منزل در هر یک از این احوال که در این دنیا
 امدان در هر یک از این احوال که در این دنیا
 در هر یک از این احوال که در این دنیا
 جوهر نفیسه در هر یک از این احوال که در این دنیا
 برای پادشاه جمیع دنیا در هر یک از این احوال که در این دنیا
 از باب هر یک از این احوال که در این دنیا
 سازند و در هر یک از این احوال که در این دنیا
 نیز در هر یک از این احوال که در این دنیا

در هر یک از این احوال که در این دنیا
 سازند و در هر یک از این احوال که در این دنیا

که خداوند باریک بین از هر که در این دنیا بگذرد
 احوال و احوال و در هر یک از این احوال که در این دنیا
 تعیین شده است که در هر یک از این احوال که در این دنیا
 ظاهر و صریح است که در هر یک از این احوال که در این دنیا
 تعیین و در هر یک از این احوال که در این دنیا
 خورده و در هر یک از این احوال که در این دنیا
 که باغبانی که در هر یک از این احوال که در این دنیا
 منزل در هر یک از این احوال که در این دنیا
 امدان در هر یک از این احوال که در این دنیا
 در هر یک از این احوال که در این دنیا
 جوهر نفیسه در هر یک از این احوال که در این دنیا
 برای پادشاه جمیع دنیا در هر یک از این احوال که در این دنیا
 از باب هر یک از این احوال که در این دنیا
 سازند و در هر یک از این احوال که در این دنیا
 نیز در هر یک از این احوال که در این دنیا

این کتاب در سال ۱۲۸۴
در شهر تهران
تألیف شد

در شهر تهران
تألیف شد

در شهر تهران
تألیف شد

در شهر تهران
تألیف شد

در شهر تهران
تألیف شد

در شهر تهران
تألیف شد

در شهر تهران
تألیف شد

در شهر تهران
تألیف شد

در شهر تهران

در شهر تهران
تألیف شد

در شهر تهران
تألیف شد

در شهر تهران
تألیف شد